

jen, altså penge, der er taget fra de mennesker, som har allermindst her i samfundet.

Alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten er åbenbart enige om, at socialpolitikken i disse år primært skal finansieres ved, at man tager penge fra kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister osv. og deler pengene ud til forskellige gode formål. De gode formål er gode nok, men hvorfor ikke tage penge fra de rigeste i samfundet, når vi samtidig kan se, hvordan milliarderne ruller i privatforbruget i øjeblikket? Det synes vi havde været bedre end det, vi ser nu.

Udviklingen er desværre sådan, at flere og flere får mere og mere brug for hjælp, fordi regeringen og Dansk Folkeparti træder voldsomt på dem, der har mindst her i samfundet, og dermed er med til at udstøde flere og flere fra det almindelige samfundsliv. Derfor er der god brug for at udvide støtte- og kontaktpersonordningen, og så kan regeringen jo gå ud og sige, at nu har den gjort noget, og håbe, at folk glemmer, at det samtidig er regeringen, der er skyld i, at mange mennesker har brug for denne hjælp.

Hvis vi skal se på ordningen, tror jeg, det er meget vigtigt – som der også bliver gjort opmærksom på i en del af høringssvarene – at adskille omsorg og myndighed. I de sidste mange år har man i større og større omfang pålagt socialarbejderne, at de på samme tid skal være den person, som man går til, søger råd og vejledning hos og kan udøse hele sit hjerte over for, og være myndighed, kontrol og politi.

Hvis der er den mindste mistanke om, at der er noget galt, skal de straks gribe ind og anmeldte folk for socialt bedrageri, men det er bestemt ikke de bedste forhold at arbejde under, når man skal støtte og hjælpe folk, og derfor er det utrolig vigtigt, at ordningen udelukkende handler om omsorg. Der skal ikke være nogen kontrolfunktion hos dem, der skal støtte dem, som har mest brug for hjælp.

En af de sager i mit arbejde som advokat, der har gjort størst indtryk på mig, angik en kvinde, der havde været vagabond i mange år, men alligevel havde formået at beholde en lejlighed. En dag ringede hun til sin sagsbehandler for at snakke om forskellige ting, og så nævnte hun, at nu blev det snart forår, og så ville hun nok tage en tur ud på landevejene, hvorefter hendes sagsbehandler straks stoppede kontanthjælpen, for så var hun jo ikke længere hjemmehørende i kommunen. Heldigvis fik vi grebet ind, og anke-

nævnet stoppede det, men hvis det er den holdning, man har, er det ikke nemt at hjælpe folk, som har brug for hjælp.

Angående forslaget i øvrigt synes vi selvfølgelig også, at det, som DSI påpeger, er vigtigt, at flere grupper kommer med i ordningen. Vi håber, det kan lykkes under udvalgsarbejdet, så vi får gjort op med kassetænkningen. Hvis man ikke passer ind i en af de kasser, der er oprettet, får man ikke en støtte- og kontaktperson, selv om alle er enige om, at man har behov for det.

Ligesom Socialdemokraterne er vi dybt betænkelige ved, at kommunerne skal overtage tilsynet med sig selv, og det vil vi derfor kigge meget grundigt på i udvalgsarbejdet, før vi tager stilling til, om vi kan støtte lovforslaget. Vi mener, det kan medføre en risiko for nogle af de mennesker, der har størst brug for, at der er tilsyn med, om kommunen nu lever op til det, den skal, især når vi ved, at kommunerne bliver så hårdt trængt på pengepungen, som de gør fremover.

Vi ved, at nogle kommuner overtager institutioner fra amterne med den begrundelse, at de ligger attraktivt, og at der derfor er risiko for, at de flytter dem, der bor på institutionerne, for at kunne sælge ejendommene og tjene en masse penge på det.

Tilsynet med, hvad det egentlig er, der foregår, skal efter vores mening helt afgjort ligge uden for kommunerne, så den del af forslaget er vi meget betænkelige ved. Men udvidelsen af støtte- og kontaktpersonordningen og forbedringen af mulighederne for at tage handicap-hjælpere med til udlandet er vi meget positive over for.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de meget positive tilkendegivelser om lovforslaget.

Det er jo ikke overraskende, at bl.a. fru Line Barfod benyttede lejligheden til en bredside mod satspuljeaftalen, men sagen er jo, at vi med satsreguleringen netop tilgodeser de svageste grupper i samfundet, i og med at vi både regulerer overførselsindkomsterne og sikrer, at vi har midler til nogle markante indsatser, bl.a. udvidelsen af støtte- og kontaktpersonordningen.